

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๑๕/๒๕๖๔

วันที่ ๗ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายสรารุท พงศ์ปรีชานานนท์ ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีตำบลสันผีเสื้อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทสถานที่พักที่มีใช้โรงแรม ที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๙/๘๒ หมู่ที่ ๔ ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับคำสั่งรองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน นายกเทศมนตรีตำบลสันผีเสื้อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามคำสั่งที่ ๒๘๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ระงับเหตุรำคาญเนื่องจากการประกอบกิจการก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งและทูลลาบังคับตามคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ ปรากฏหลักฐานเป็นสำเนาใบตอบรับ ภายในประเทศของบริษัทไปรษณีย์ไทย ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ต่อสำนักงานเทศบาลตำบลสันผีเสื้อเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โดยกรมอนามัย ได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อหน่วยงานของรัฐภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบ ข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๐๖๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณา และให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐาน ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๐๖๓ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้จัดทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ ขม ๖๑๘๐๑/๑๗๙๓ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ ชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสาร หลักฐาน ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๐๖๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๑ เชียงใหม่ กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๑๑.๐๕/๑๖ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมอบหมายให้นายเอกรินทร์ วินันท์ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติการ และนายสรารุท ปิ่นแก้ว ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๓๕-๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทสถานที่พักที่มีใช้โรงแรม ใช้ชื่อว่า “เชียงใหม่โคโลเนียลเฮาส์” ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๙/๘๒ หมู่ที่ ๔ ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เลขที่ ๕๙ ปี ๒๕๖๓ ให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการที่เกี่ยวกับการบริการ ๙.๖ การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ก) กรณีนับเป็นห้อง ๑-๕ ห้อง ใช้ได้ถึงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ต่อมาได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒๘๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ระบุว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับร้องเรียนเหตุรำคาญจากชาวบ้านหมู่บ้านเลควิวปาร์ค ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ ได้รับความเดือดร้อนส่งเสียงดังรบกวนผู้ที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง เจ้าพนักงานตามกฎหมายได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๓ พบว่า ระยะห่างจากบ้านผู้ร้องเรียนแต่ละรายกับบ้านผู้อุทธรณ์ไม่ไกลกันมาก หากผู้เข้าพักจัดงานเลี้ยง เปิดเครื่องเสียง หรือไม่มีกฎระเบียบควบคุมการใช้เสียง สามารถเกิดเหตุรำคาญตามที่ร้องเรียนได้ จึงถือว่าผู้อุทธรณ์ก่อเหตุรำคาญตามความในมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญรบกวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ระงับเหตุรำคาญโดยกำหนดวิธีการ ๑) ให้ผู้เข้าพักได้คืนละไม่เกิน ๒๐ คนและห้ามประกอบกิจกรรมที่เกิดเสียงดังจนเป็นเหตุรำคาญ ๒) ผู้ใช้บริการห้ามส่งเสียงดังก่อเหตุรำคาญและให้เจ้าของสถานประกอบการติดกฎระเบียบการใช้สระน้ำไว้ยังจุดบริเวณสระน้ำที่เห็นได้ชัดเจน ๓) ห้ามนำเครื่องเสียงเข้ามาใช้ในที่พัก สามารถเปิดเครื่องเสียงภายในบ้านได้แต่ไม่ดังจนเป็นเหตุรำคาญ ๔) ห้ามก่อไฟ ๕) การจอดรถของผู้เข้าพักไม่ให้กีดขวางผู้ร้องและบ้านข้างเคียง โดยให้ดำเนินการทันทีนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่งยื่นอุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและส่งให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัย สรุปความได้ว่า ๑. เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องการให้ติดกฎระเบียบการใช้สระน้ำแบบใด ให้แจ้งให้ทราบเพิ่มเติม ๒. สถานประกอบการเป็นที่พักอาศัยของผู้อุทธรณ์ด้วย การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งห้ามนำเครื่องเสียงเข้ามาใช้ในที่พัก เห็นว่ากำชับเรื่องการส่งเสียงดังจากผู้ใช้บริการก็เพียงพอต่อการควบคุมแล้ว ๓. ห้ามก่อไฟ เหตุใดจึงออกคำสั่งนี้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก้คำอุทธรณ์ว่า สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรร “เลควิวปาร์ค ๒” ได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ จากการตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงจากผู้ร้องเรียนจำนวน ๗ คน ปรากฏว่าสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์รับนักท่องเที่ยวมาพัก จากนั้นในเวลากลางคืนจะอนุญาตให้ผู้เข้าพักสามารถจัดกิจกรรมสังสรรค์ เปิดเพลงเสียงดังและมีผู้เข้าพักส่งเสียงดังมาตั้งแต่เริ่มเปิดกิจการ ปรากฏหลักฐานตามภาพถ่ายการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากผู้ร้องเรียน ภาพถ่ายการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อปรับปรุงแก้ไขเหตุรำคาญ สำเนาแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงาน และสำเนาบันทึกข้อความกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดยเหตุว่าเป็นเหตุรำคาญตามความในมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำยืนยันของผู้พักอาศัยในบริเวณใกล้เคียงว่าในแต่ละครั้งที่ผู้อุทธรณ์รับผู้มาใช้บริการ แม้จะไม่บ่อยครั้งเป็นประจำทุกวัน แต่ในการเข้าพักแต่ละครั้งจะมีการจัดกิจกรรมที่ใช้เสียงดนตรีจากเครื่องเสียง การพูดคุยที่ดังสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ซึ่งมีระยะห่างไม่เกิน ๕๐ - ๘๐ เมตร เป็นอย่างมาก ประกอบกับเมื่อพิจารณาประเภทกิจการที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรซึ่งใช้สำหรับพักอาศัยเท่านั้น จึงพิจารณาเห็นว่าการดำเนินการของผู้อุทธรณ์ กรณีอนุญาตหรือยินยอมให้ผู้เข้าพักอาศัยในสถานประกอบการ

จัดกิจกรรมสังสรรค์ เปิดเพลงเสียงดังรบกวนผู้อยู่อาศัยข้างเคียงเป็นเหตุรำคาญและมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง

ศูนย์อนามัยที่ ๑ เชียงใหม่ กรมอนามัย ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ สรุปความได้ว่า สถานประกอบการกิจการเปิดให้เช่าเป็นรายวัน มีห้องพักจำนวน ๔ ห้อง โดยผู้อุทธรณ์จำกัดจำนวนผู้เข้าพักแต่ละครั้งไม่เกิน ๑๕ คน ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มักจะทำการจองล่วงหน้าผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งในวันที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่มีผู้ให้บริการ โดยตั้งอยู่ห่างจากบ้านผู้ร้องเรียนประมาณ ๑๐ เมตร จากการสอบถามผู้ที่ได้รับเหตุรำคาญส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า สถานประกอบการกิจการของผู้อุทธรณ์เปิดให้บริการเช่าเป็นที่พักอาศัยจริง โดยมีผู้มาใช้บริการเป็นหมู่คณะ มักจะเปิดเพลงจากเครื่องขยายเสียงดัง จัดงานเลี้ยงและส่งเสียงดัง ในบางครั้งล่วงหน้าเวลา ๒๔.๐๐ น. ซึ่งเป็นยามวิกาลเวลาพักผ่อน ทั้งนี้ ข้อมูลที่ปรากฏเป็นคำบอกเล่าจากผู้ร้องเรียน แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่น

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการให้บริการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมของผู้อุทธรณ์เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทสถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักรับพักรวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ใช้ชื่อสถานประกอบการว่า “เชียงใหม่ โคโลเนียล เฮาส์” ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เลขที่ ๕๙ ปี ๒๕๖๓ ออกให้เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ใช้ได้ถึงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยมีเงื่อนไขท้ายใบอนุญาต ดังนี้ ๑) ให้ผู้เข้าพักได้คนละไม่เกิน ๒๐ คนและห้ามประกอบกิจกรรมที่เกิดเสียงดังจนเป็นเหตุรำคาญ ๒) ผู้ใช้บริการห้ามส่งเสียงดังก่อเหตุรำคาญและให้เจ้าของสถานประกอบการติดกระเปาะการใช้สหรน้ำไว้ยังจุดบริเวณสระน้ำที่เห็นได้ชัดเจน ๓) ห้ามนำเครื่องเสียงเข้ามาใช้ในที่พัก สามารถเปิดเครื่องเสียงภายในบ้านได้แต่ไม่ดังจนเป็นเหตุรำคาญ ๔) ห้ามก่อไฟ ๕) การจอดรถของผู้เข้าพักไม่ให้กีดขวางผู้ร้องและบ้านข้างเคียง เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ มีประชาชนร้องเรียนมายังเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์มีผู้ใช้บริการจัดงานเลี้ยง มีการเปิดเสียงดนตรีจากเครื่องเสียงและมีการพูดคุยในเวลากลางคืนก่อให้เกิดเสียงดัง เจ้าพนักงานท้องถิ่นลงพื้นที่ตรวจสอบและสอบถามข้อมูลจากผู้ร้องเรียนในวันดังกล่าว ต่อมาวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อมูลอีกครั้งและได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขเหตุรำคาญตามที่มีผู้ร้องเรียนเสียงดังจากการจัดงานเลี้ยงจากผู้ให้บริการ ดังนี้ ๑) ให้ระงับเหตุรำคาญไม่ให้เกิดเสียงดังมากจนเป็นเหตุรำคาญ ๒) งดใช้เครื่องเสียง ๓) ให้ปิดงานเลี้ยงหรือจัดงานเลี้ยงไม่เกิน ๒๒.๐๐ น. แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามคำแนะนำหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น (๑) กำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ และมาตรา ๓๓ วรรคสอง กำหนดไว้ว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขชนเพิ่มเติม

จากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๒) ก็ได้ เทศบาลตำบลสันผีเสื้อได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ในข้อ ๕ กำหนดให้การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเทศบาลตำบลสันผีเสื้อ โดยผู้ประกอบกิจการจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสันผีเสื้อ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ และเงื่อนไขโดยเฉพาะที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เมื่อผูุ้ทธรณ์เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎกระทรวง และเงื่อนไขโดยเฉพาะด้วย การที่ผูุ้ทธรณ์มิได้ควบคุมดูแลผู้เข้าใช้บริการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ก่อให้เกิดเสียงดังในยามวิกาลจนเป็นเหตุเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงถือเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญจริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒๘๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ให้แก้ไขและปรับปรุงการประกอบกิจการให้ถูกต้อง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ๑) ในขณะที่ยื่นคำสั่ง นายภาวิช บุญชล รองนายกเทศมนตรี ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกเทศมนตรีตำบลสันผีเสื้อตามคำสั่งที่ ๐๖๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ซึ่งมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ออกคำสั่งทางปกครองได้ ๒) ก่อนออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มอบหมายเจ้าหน้าที่ให้เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงและออกแบบตรวจแนะนำให้ผูุ้ทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎกระทรวง และเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตแล้ว ถือได้ว่าให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งในคำสั่งทางปกครองได้แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงการประกอบกิจการให้ถูกต้อง ประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ขอกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา และข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ บทกำหนดโทษรวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งถูกต้อง จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว ๓) เมื่อพิจารณาจากเอกสารและหลักฐานที่ได้รับพิเคราะห์ได้ว่า ผูุ้ทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทสถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราว สำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นโดยมีค่าตอบแทน มีเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตที่ห้ามผู้เข้าใช้บริการประกอบกิจกรรมที่เกิดเสียงดังจนเป็นเหตุรำคาญ ห้ามนำเครื่องเสียงเข้ามาใช้ในที่พัก สามารถเปิดเครื่องเสียงภายในบ้านได้แต่ไม่ดังจนเป็นเหตุรำคาญ จากการตรวจสอบพบว่า ผูุ้ทธรณ์ไม่สามารถควบคุมผู้ใช้บริการให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสันผีเสื้อ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ได้ ก่อให้เกิดเสียงดังในยามวิกาลรบกวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจออกคำสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงการดำเนินการให้ถูกต้อง ถือได้ว่ามีความเหมาะสมแล้วตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒๘๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ สั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงการดำเนินการให้ถูกต้อง จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำแนะนำเพิ่มเติมว่า

ในกรณีพบว่า การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งถูกกำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมไว้แล้วมีการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ในข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎกระทรวง หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นควรพิจารณาใช้อำนาจออกคำสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือจะออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันก็ได้

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งรองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีตำบลสันผีเสื้อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒๘๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๓

๐๕๔ ๒๕๖๓

(นายดนัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณรงค์ดี สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายพลธรรม ปันต๊ะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายศุุมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ